

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்
கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்,
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்

வைகறை

—பாரதி

மலர்: 1

ஏப். மே. யூன். 1970

இதழ்: 2

வைகறை

(இலக்கிய
முத்திங்கள் இதழ்)

இணையாசிரியர்கள்:-

விஜயேந்திரன்
நிமலன்

நிர்வாக அதிபர்
குமாரசாமி

இதழ் முகவரி:

“வைகறை”

அலுவலகம்
விவேகானந்தா யூட்டரி
மல்லாகம்
(இலங்கை)

0 கவிதை

நிமலன்
தமிழடியான்
கவிக்குயில்
தென்மயிலைச் சண்முகன்

0 கட்டுரை

விஜயேந்திரன்
ஆ. சிவநேசச்செல்வன் பி.ஏ.
(சிறப்பு)

0 பேட்டி

சி. ஸ்ரீநிவாசன் எம். ஏ.

0 கதை

விஜயாநெஞ்சன்

வைகறையில் வெளிவரும்
எல்லா விஷயங்களுக்கும்
அவற்றை எழுதியவர்களே
பொறுப்பாவர்.

வாழ்த்துகள்

வைகறை பொலிக!

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

பொலிக பொலிக புதுமணம் பரப்பிப்
பொன் முகங் காட்டி நன்மலர் பூத்தே
அழுந்திருள் விலகி யருளொளி துலங்கி
வைகறை வாழ்க வாழிய தமிழே
பரிதியைச் சூழும் பருவகாலம் போல்
சுருதியாற் கூடும் சொக்கினம் பண்போல்
ஏழிசை முரழம் யாழுடன் குழல் போல்
ஒருமை கூடி நல்லுள்ளங் கூடி நம்
அருமைத் தமிழினம் அழகணிச் சீருடன்
ஒண்மையும் திண்மையும் வண்மையும் ஓங்கக்
கலைவளம் பெருகிக் கவிவளம் பெருகி
இலங்குக வைகறை இலங்கை இன்புறவே.

செல்லம்மாள் தெரு
சென்னை 30

20-2-70

அன்புடையீர்!

வைகறை இதழ் நன்கு வளர்வதாக! தமிழர்
கைகளில் இடம் பெற்று நெஞ்சங்களைப் பண்
படுத்தும் வகையில் தமிழ் மணம் பரப்புவதாக!
தங்கள் முயற்சி வெல்க.

அன்புள்ள

மு. வரதராசன்

வைகறை கருத்து

“வைகறை” இரண்டாவது இதழை வெளியிடுவதில் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத தாமதங்களையிட்டு முதற்கண் உங்கள் மன்னிப்பைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“வைகறை” முதலாம் இதழ் நாம் எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் மிகுதியான ஆர்வத்தோடுவிமர்சகராலும், வாசகராலும் வரவேற்கப்பட்டமையை எமக்குக் கிடைத்த பாக்கியமாகக் கருதுகிறோம்

இலக்கிய சாதனிகளுக்கு “வைகறை” சிம்மசொப்பனமாக இருப்பதனை நம்மால் உணரமுடிகிறது. கையாலாகாத எழுத்துப் போலிகளை இனங்காட்டுவதில் “வைகறை” எப்பொழுதுமே மூர்த்தன்ய மனப்பான்மை யோடுதான் செயற்படுமென்பதனை அழுத்தமாகவும் ஆண்மையோடும் கூறப்பிரியப்படுகிறேன்.

இதோ! வைகறை இரண்டாம் இதழ், இந்த இதழ், சிறந்த ஆங்கில விற்பன்னரான ஸ்ரீனிவாசனின் பேட்டி, விஜயாநெஞ்சனின் ரம்மியமான சொல்லாட்சியும் தனித்துவ வசீகரமும் மிக்க சிறுகதை, நிமலன், தமிழடியான், கவிக்குயில், சண்முகன் ஆகியோரின் கவிதைகள் மற்றும் நண்பர் ஆ. சிவநேசச்செல்வனின் கூட்டுரை எனது கட்டுரை வேறுசில அம்சங்கள் ஆகியவற்றோடுமலர்ந்திருக்கிறது.

வாசகர்களிடமிருந்து கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கின்ற அதே வேளையிலே “வைகறை” பண்பலமும் மனவளமும் மிக்கவர்களின் உதவியினால் இனிஉரியகாலத்தில் உங்கள் கைகளிந்தவழும் என உறுதி தருகிறேன்.

ஒரு நியாய பூர்வமான ஆவேசம்

தமிழகத்தின் நாடாந்தர சினிமா நடிகர் ஒருவர் எழுதும் கட்டுரைத்தொடரை வெளியிட்டு விசிலடிச்சான் குஞ்சுகளதும் மெட்ராஸ் ரிக்ஷாகாரர்களினதும் “பாமரப்பசிக்கு” இரை போடுகிற ‘ஆனந்த விகடன்’ ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த மணியனின் கொழும்புப் பேச்சு. எமது நாட்டின் தன்மானம் மிக்க எழுத்தாளர்களின் தார்மீக மனப் போக்குகளுக்கு, அவர்களின் பொறுமைக்கு விடப்பட்ட துணிச் லான சவாலாகும்.

“யாரது? நாவலர் நாம் நாவலரென அறிந்தது நெடுஞ் செழியனைத்தானே? என உளறிக் கொட்டிய ஞானஞன்யத்தை மன்னித்து விடலாம் மறந்து விடலாம்: காரணம் மணியனின் தமிழ் வரலாற்று அறிவு பூஜ்யம் தான் என நாம் அறிவதற்கோர் நல்ல வாய்ப்பை அவராகவே அளித்தமைக்காக. ஆனால்?

‘உங்கள் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் வளர்ச்சிக்கு நாம் ஏதாவது செய்ய முயற்சிக்கிறோம்’ என்று ஏதோ நிர்க்கதியான அகதிகளாக எம்மவர்களை நினைத்துப் பேசியதை நாம் மறக்க முடியாது, மன்னிக்கமுடியாது, சகிக்கமுடியாது.

எமது எழுத்தாளர்கள் - வாசகர்கள் ‘ஆனந்த விகடனை’ கையிலே எடுப்பதே இல்லை என சபதம் செய்யவேண்டும். எம் எழுத்தாளர்களை தமது கோணல் மனப்பான்மையால் - அகம் பாவத்தால் குறைவாக நினைக்கின்ற தமிழகத்தின் எழுத்தாளன் எவனாக இருந்தாலும் நாம் இனி பாடம் படிப்பித்தே ஆக வேண்டும். எம்நாட்டிலிருந்து கொண்டு எம் எழுத்தாளர்களினது படைப்புகளை எட்டியும் பாராது தமிழகத்து எழுத்தாளர்களுக்கு ‘காவடி’ எடுக்கின்ற சிலபல வேசி மனப்பான்மை கொண்ட விதேச பிரியர்களாலேயே எம் எழுத்தாளர்களின் மானம்கப்பல் ஏறுகிறது. இத்தகைய இழிஞர்களே ‘பகீரதன்’ களையும், பார்த்தசாரதிகளையும் மணியன்களையும் வாய்க்கொழுப்போடு பேசுவதற்கு வழிசெய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே

எமது தன்மனம்மிக்க எழுத்தாளர்களே! தரமனரசிகர் குழாமே! இனியாவது உன் பணியை அறியாப்பேதைகளுக்கு பாடம் புகட்டுவதற்கும் எம்மவர் இலக்கியவளர்ச்சியை முதற்கண்நம்மவர்க்கு நன்கு உணர்த்துவதற்கும் பயன்படுத்து. இத்தகைய செயல்கள் தீவிரமாக நிகழுமேயானால் ‘ஆனந்தவிகடன்’ அட்ரஸ் இல்லாமல் போய்விடும், குமுதம் நில்லாதழிந்துவிடும். கலைமகள் காலாவதியாகிவிடும். வேறுபல பணம் உறிஞ்சி பத்திரிகைகள்கதிரும் ‘அம்போவாகிவிடும்’ இவற்றுக்குப் பதிலாக ‘வைகறை’ நாடெங்கும் ஒளி தோற்றும். ‘விவேகி’ வீறு நடை போடுவான். மல்லிகை இனிய சுகந்தத்தை இடையறாது வீசும். நாவேந்தன் நீண்ட நல்லாட்சி செய்வான். “மலர்” பூத்துவிரியும். தமிழமுது தடையின்றி சுவை சேர்க்கும். ஆ! அந்த அற்புதகாலம் மலருமா?

விஜயேந்திரன்

பேட்டி

உயர் திரு. சி.புநீநிவாசன் M. A.

அவர்களுடன் சிலமணிநேரம்

-சுந்தரன்-

தமிழிலக்கியத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் மிகுந்த பற்றும் ஈடுபாடு கொண்ட உயர் திரு. சி. புநீநிவாசன் அவர்கள் இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவராக இருந்தவர். ஈழத்தின் இன்றைய முன்னணிக் கவிஞர்கள் சிலருக்கு ஆங்கில இலக்கியத்தை முறையாக அறிமுகப்படுத்தியவர். பாரம்பரிய இலக்கியச் செல்வங் களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும், அவர் இன்றைய இலக்கியப் புதுமுயற்சிகளையும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்பவர். அவர் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக இங்கே தருவதில் வைகறை பெருமையடைகிறது.

கேள்வி: இலக்கியம் என்பது பற்றித் தாங்கள் கொண் டுள்ள கருத்தைத் தெரிவிப்பீர்களா?

பதில்: இலக்கியம் என்பது இன்பத்தைப் பயப்பது இன் பம் பயக்கும் இலக்கியங்களில் வாழ்க்கைக்கு வழிகோலு வனவே சிறந்த இலக்கியங்களாகும்.

கேள்வி: அப்படியாயின் தாங்கள் சிறந்த இலக்கியமாக எதைக் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: பகவத் கீதையை. கவியின்பம் நிரம்பிய பகவத் கீதை ஒரு வாழ்க்கை விளக்கமாகவும் இருப்பதால்.

கேள்வி: தமிழிலக்கியத்தில் தாங்கள் விரும்பும் நூல்கள்

பதில்: சங்க இலக்கியங்களில்நான் விரும்பிச் சுவைத்த நூல் கலித்தொகை பலபாடல்களுக்குப் பத்திரிகைகளில் இரசனைக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளேன் மற்றும் கம்ப ராமாயணம் பாரதிபாடல்கள் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்

கேள்வி: கம்பராமாயணம் பற்றி வ. வே. சு. ஐயர் அவர் கள் குறிப்பிட்டவற்றை ஒத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா?

பதில்: ஆம் தாராளமாக. உலக மகாகாவியங்களில் கம்ப ராமாயணம் முதல் வரிசையைச் சார்ந்ததே.

கேள்வி: ஆங்கிலப் புலவர்களில் தங்களை மிகக் கவர்ந்தவர் யாவர்?

பதில் சந்தேகமென்ன, ஷேக்ஸ்பியர் தான்.

கேள்வி: ஆங்கில இலக்கிய உலகில் ஒஸ்கார் வைல்டின் நிலை எப்படியானது?

பதில்: ஒஸ்கார் வைல்ட் மிகுந்த விவேகி, சாதாரியமான எழுத்து வன்மை மிக்கவர். இரட்டையர் காளமேகம் போன்று சுயதிறமையைக் காட்டவே எழுதியுள்ளார், சுப்பிரியாடி புரபவுண்டிஸ் என்னும் தன் சுயசரிதத்தை மனமுருகி எழுதியுள்ளார். அவர் படைப்புக்கள் எழிலான வார்த்தை அலங்காரங்களைக் கொண்டவை எனினும் கருத்தாழ்வு மற்றவை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கேள்வி: யாப்பமைதியற்ற இன்றைய கவிதைகளைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம்

பதில்; கவிதைகளுக்கு ஓசை ஒழுங்கு அவசியம். எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கும் சொல்லும் முறைக்கும் ஏற்ற ஓர் ஓசை ஒழுங்கு அவசியம் அது பழைய யாப்பு முறையாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை புதியதாகவே கூட இருக்கலாம்.

கேள்வி: தற்காலத் தமிழிலக்கியச் செல்வங்கள் உலகப் பார்வைக்கு எட்டாமல் இருப்பது எதனால்? அவை தரமற்றவை என்பதாலா! அல்லது ஆங்கிலத்தில் அவை அறிமுகப் படுத்தப்படாததாலா?

பதில்; இரண்டும் தான், தமிழ் இலக்கியத்தரம் இன்னும் வளர வேண்டும் என்பது முக்கியமானது.

கேள்வி: ஈழத்தில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் இலக்கிய உத்வேகம் எதிர்காலத்தில் தமிழிலக்கிய உலகை ஈழமே வழி நடத்தக் கூடும் என்று கருத வைக்கிறது, தங்கள் அபிப்பிராயம்.

பதில்; ஆம் சுதந்திர மடைந்ததன் பின்பு தென்னிந்தியாவில் சமூக விழிப்புணர்ச்சியும் இலக்கிய ஆதரவும் குன்றிவிட்ட

காரணத்தால் தமிழக எழுத்தாளர்களிடம் இலக்கிய நயம் குறைந்து பொது ஜனரஞ்சகமே மலிந்து விட்டது, ஈழத்திலோ எனில் பாமரர்க்கும் இலக்கிய உணர்வு ஊட்டக் நீடிய படைப்புக்களே வெளியாகின்றன, எனவே இவற்றைப்பார்க்கையில் நீங்கள் கூறுவது நடைபெறலாம் என்றே தோன்றுகிறது.

கேள்வி: தமிழ் நாட்டுடன் நெருக்கமான மொழியுறவு கலையுறவை விரும்பும் நாம் அவர்களின் மூன்றந்தரக் காகிதக் குப்பைகள் இங்கு ஆட்சி செலுத்துவதை எதிர்க்கிறோம் தங்கள் கருத்தென்ன

பதில்: கட்டாயம் அவை தடுக்கப்படவேண்டும். ஒரு தரமான தணிக்கைச் சபையின் மூலம் இதைச் செய்யலாம்.

அன்பு வாழ்க்கை இன்பம்

— தென்மயிலைச் சண்முகன் —

உள்ளக் கமலம் அலர — எங்கும்

உண்மை அன்பு மலர

பிள்ளை உள்ள அன்பு — எங்கும்

பெருகி லுண்டு இன்பு

பொங்கு முண்மை உள்ளம் — எங்கும்

பொலிய ஒழியும் கள்ளம்

பொங்க அன்புளத்தர் — எங்கும்

பொலிய வீழ்வர் எத்தர்

சாதி சமய பேதம் — துன்பம்

சாகடிக்கும் நாதம்

நீதி ஞான வேதம் — இன்பம்

நிறைந்த அன்பு நாதம்

இன்ப மெங்கு மோங்க - உள்ள

சுன நிலைகள் நீங்கும்

அன்புகொண்ட வாழ்வை — என்றும்

அணுகிடாது தாழ்வு

“வைகறை” குறிப்பேடு

கடந்த மூன்று மாதத்து முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்

1970 ஆம் ஆண்டு வைகறையுடன் “மலர்” “தமிழமுது” என்னும் இரண்டு இலக்கியப் பத்திரிகைகளும் தோன்றியுள்ளன. ஈழத்தில் இன்று வெளிவரும் மாத மும்மாத ஏடுகள் யாவும் இலக்கியப் பத்திரிகைகளாகவே இருத்தல் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

கடந்த மூன்று மாதகாலத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர் பலரின் படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் “தாய்” மு. கனகராசனின் “கழுநுவின காதலி” (ஒரங்க நாடகம்) ஏ. ரி பொன்னுத்துரையின் நாடகம் (ஒரங்க நாடகம்) கவிஞர் வி. கந்தவனத்தின் கீரிமலையினிலே” (காவியம்) நீர்வை. பொன்னையனின் ‘உதயம்’ (சிறுகதைத் தொகுதி) க. கைலாசபதி - முருகையன் இருவரின் “கவிதை நயம்” ஆகியன வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்தின் முதுபெரும் தமிழறிஞர் பண்டிதமணி சி. சண்பதிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆசிரியுடன் மாலை ஆதினம் பிரபல சைவப்பிரசாரகர் பண்டிதர் மா. குமாரசாமி அவர்களுக்குச் “செஞ்சொற் புலவர்” என்ற பட்டம் அளித்துக் கொள்கிறீர்தது.

இவற்றுடன் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையான - இன்றைய உலகில் அதிமுக்கியமாகத் தேவைப்படும் விஞ்ஞான அறிவைத் தமிழில் தரும் “மசுப்பேற்று மருத்துவம்” என்னும் நூலைப் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் இது போன்று இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்மக்களுக்கு உதவுவாராக!

கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம் அதை முன்னிட்டுக் கசப்பு இடக்கலா காது

“கும்பம்”
- சித்பவானந்தர்

பாரதிக்குப்பின் கவிதை (1)

விஜயேந்திரன்

முன்னுரை

மறுமலர்ச்சிக் கவிக் கடலிலே யான் மூழ்கி எடுத்த உன்னத நித்திலங்களை, அது பற்றிய எனது திறனையை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பே “பாரதிக்குப்பின்” என்ற மகுடத்தில் சுமார் ஐம் பது பக்கம் அளவில் அமையக்கூடிய நூலாக்க முயன்றேன். பணமுடையால் அதை அச்சேற்ற முடியவில்லை.

எனது அந்த திறனையுக்கட்டுரைகளை “பாரதிக்குப்பின்கவிதை” என்ற தலைப்பில் “வைகறையில் தொடர்ந்து எழுதலாமெனக் கருதுகிறேன்.

பாரதிக்குப்பின் பாட்டிசை த்தவர்களின் தொகைமிகநீண்டிருந்தாலும் தமிழகத்திலும்ஈழத்திலுமாக சுமார் பதினைந்து பேருக்குத்தான் கவிஞர்’ என்ற அந்தஸ்தைக் கொடுக்கலாம். அந்தப் பதினைந்து பேரிலும் பாலபாரதி சது. சுயோகியார் முதன்மையானவர் அவர் கவிதைகளே முதற்கண் இங்கே ஆய்வதற்காக எடுக்கப்படுகிறது.

யோகியாரின் தமிழ்க் குமரி,

ஒரு மெய்ப் புலவனின் கையிலே மொழியானது பம்பரமாகவே மாறி விடுகிறது; அவனது கட்டளைக்கேற்ப மொழி வளைந்து கொடுக்கிறது; அவ்வாறு மொழியைதன் விருப்பிற் கிணங்கிய முறையில் ஆளவல்லவனே காலத்தால் அழியாத பாக்கள் பாடக்கூடிய மிகமேலான திறமையைப் பெறுதல் இயலும்.

நமது தகை சார்ந்த தமிழ் மொழியிலே இது நாள்வரை ஒப்பற்ற பல புலவர்கள் தோன்றி இருக்கிறார்கள்

கம்பநாடனின் கவிதை போல் கற்றார்க்கு இன்பம் அளிப்பதெது? மெய்த்துறவி இளங்கோவின் நெஞ்சை அள்ளும் கவிதையை துய்க்காத நெஞ்சமும் ஒரு நெஞ்சந்தானோ?

இனி பாரதியிடம் வந்தால் அவனோ ஒரு புதிய இலக்கிய வழி முறையின் எழுச்சிமிக்க முன்மாதிரியாகத் துலங்குகின்றான்.

பாரதியின் பாக்கள் எனும் பெருந்தேனற்றில் மூழ்கி எழும் உண்மையான நயப்பாளன் காரிகை கற்று கவி பாடும் பெருச்சாளிகளைக் கவிஞனாக மதிக்க மனமொப்பானே? சரம கவிச்சித்தர்களின் சவக்கிரியைகளிலே மாட்டுப் படமாட்டானே?

அத்தகைய பாரதியைப்போல்- அவனுக்குச் சற்றுமே குறைவில்லாத பாவளத்தோடு வாழ்ந்த மிகப் பெரும் புலவரான ச. து. ச. யோகியாரின் கவிதைகளை, அதன் நயங்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்

யோகியாரின் கவிதைகள் எழுச்சி சின்னங்கள்; உணர்விற்தோய்ந்துருவான உயர் தனி முத்துக்கள்; அவரின்பல கவிதைகள். கம்பன் கவிதை போல் வானளாவி நிற்கின்றன சிலகவிதைகள் பாரதி கவிதைகள் போல் எளிமையையே தம் எழிலாகப் பெற்றிருக்கின்றன. இன்னமும் பலகவிதைகளோகம்பனும் பாரதியும் பிறவாதிருந்தாலும் கூடியோகியாரின் தனிவழிக் கவிதைகளாலேயே

தமிழ்ப்பாவுலகம் பெருமைப்படலாம் என நம்பத் தகுந்த புதியவெள்ளி முளைப்பாக இருக்கின்றன. இப்படியாக எண்ணக் கூடிய, எண்ணி வியப் பெய்தக்கூடிய யோகியாரின் கவிதைகளை இனிதரிசனஞ் செய்வோம்.

ஒரு உண்மைக் கவிஞனின் வாழ்க்கையை ஒப்புமை செய்வதற்கு அவனது கவிதையே சரியான சான்றாகும் எந்தக்குறுகிய கட்டுப் பாடுகளுக்குள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளாத அவனது கவிதையைப் போலவே அவனும் சுதந்திர சுகவாசி; அவனின் அணிகலமே அஞ்சாமை; உலகமே அவனது சொந்தப் பொருளாகிறது. மானுடரின் சூட்சிகளுக்கு அத்தகைய பிறவிக்கவியொருவனின் கவிதையே தகுந்த மாற்று நிவாரணியுமாகும்.

இஃதா அத்தகைய பாட்டு

“போதுக்கும் பாட்டு, பொழுதெல்லாம் சங்கீதம் யாதுக்கும் அஞ்சோம், அவனியெலாம் எம்உடைமை சூதுக்கும் வஞ்சனைக்கும் சூட்சிக்கும் மாந்தர்செய்

[யும் வாதுக்கும் மாமருந்து யாங்கள் செய்யும் ஷண் கவிதை

இன்னுமொரு பாடல் அது உலக நாயகியின் தண்ணருளை தத்ருபமாய் பேசி நிற்கிறது.

“அண்டங்கள் யாவும் குலுங்கிடக் கிண்கிணி

ஆட்டங்கள் காட்டிடுவாள்

கொண்டல் நடுவில் குளிர்ந்தமதிவைத்த

கோலம் விளக்கிடுவாள்

கண்டு மகிழ்ந்தவர்க்கு இன்பவெறியில்

கவிதை பொழிந்திடுவாள்

பெண்பிள்ளை குட்டி யாவரும் வாழ்ந்திட

பேரருள் செய்திடுவாள்”

4

மேரி மக்தலேனாவின் கதையை, யோகியார் “கம்பன் கவிதையோ? என மெய்சிலிர்க்கும் அளவுக்கு பிரமாதமாகப் பாடியிருக்கிறார். உதாரணத்திற்குச் சிலபாடல்களைப் பார்ப்போம்.

“வாடாக்கலை, குறையாதிருள்
மறையாச் செழுந் திங்கள்,
மூடா இதழ், உதிராதளி,
மூசா இளமுளரி,
ஓடா திருள் ஓயாதழல்
பாயாதொளிர் மின்னல்
தேடாத திரவியம் மலர்விழி
தேனின் மொழி மயிலாள்

காலில் சுவை, தகையில் சுவை
கணுவில் சுவை நாட்டிப்
பாலில் சுவைபோல் எங்கணும்
பதியும் சுவைக் கன்னல்
ஆலித்தெழும் அமுதக்கடல்
கடையத்திரள் வெண்ணெய்
போலொத்தது வெயிலில்
உருகாத தளிர் மேனி”

5

“அடுத்து கண்ணகி” பற்றி யோகியார் பாடிய பாடல்கள் சிலவற்றைக் கண்ணுருவோம் ‘ஓரிஜினல்’ கண்ணகியைப் படைத்த இளங்கோவின் கவிதைகளில் மருந்துக்கும் காணக் கிடைக்காத சரக்கு ஆவேசமாகும். அந்த ஆவேசம்- காம்பீர்யம் யோகியாரின் கண்ணகி படைப்பில் அற்புதமாகக் கிடைக்கிறது. “கொழு நன் கொலையுண்டான்’ எனக் கேட்ட கற்புக்கனலியாம் கண்ணகியின் சீற்றத்தை இதோ காணுங்கள்.

“கேட்டனள், எழுந்தாள் துன்பக்
கிளர்ச்சியின்பொருமலோடு
வாள் தடம் கண்ணீர் சோர
மார்பகம் புடைத்து விம்ம
நாட்டுளவேந்தன் செய்கை
நன்றிது! நன்றிது! என்னைக்
கோட்டிய புருவத்தோடு
குதித்தனள்; குமுறுகின்றான்.
நெற்றியில் புடைக்கும் காலால்
நிலம்புக மிதிக்கும், கையால்
பற்றித் தன் கொங்கையிக்கும்,
படபடத்துடிக்கும் வாயள்,
உற்றுற்றுவெறித்துப் பார்க்கும்,
உன்மத்தமாகி நிற்கும்,
சிற்றிடைச் சிறுமி கற்பின்
சீற்றத்தின் வலிதான் என்னே!
கையில் ஓர்சிலம்பு தாங்கி,
காலிலே சூறை தாங்கி,
மெய்யிலே நெருப்புத் தாங்கி.
விழியில் தீக்கணைகள் தாங்கி
தையலாள் கோபம் தாங்கித்
தமியளாய் பேதல் நோக்கி
ஐயமில் அறமும் கண்ணீர்
அலக்கணுற்று அழுத மாதோ,
பூங்கொடி மின்னில் பாய்ந்து
புன்னகை இடியில் பூத்து,
தாங்கொளிச் சிலம்பு காலன்
சுடரொளி சுழற்றிக் காட்ட
பாங்குடை மன்னன் செங்கோல்
பழிமிக வளைந்து போன
தீங்கினைத் தீங்கும் செய்யும்
தெய்வமாக் கனலாய் நின்றாள்

என்ன எழுச்சி - எத்தகைய ஆவேசம்! ஓதுவன்றே
கவிதை?

6

கவிமணிபாடிய உமார்க்கய்யாம் பாடல்களுக்கு'ஜே'
போடுபவர்கள், ஆஹா! 'ஓஹோ' என தம்பட்டம்
அடிப்பவர்கள் "மஹாகவி' யோகியாரின், ('பார
திக்கு 'மஹாகவி' ஸ்தானம் கொடுப்பவர்கள்,
யோகியாருக்கு அந்த அந்தஸ்தைக் கொடுக்க ஏன்
தயங்க வேண்டும்? இந்தக் கேள்வியை பாரதிக்க
குப்பின் பாடாத கவியேகவி என நினைக்கின்ற
அளப்புச்சாமிகளிடம் நான் கேட்கிறேன்")

உமார்க்கய்யாம் பாடல்களை சுவைத்துப் பார்க்
கட்டும். சர்வசாதாரண கவியொருவனும் சொற்
களை வளைத்துப்போடக் கூடிய சந்தத்திலே தான்
கவிமணி 'உமார்க்கய்யாம்' பாடல்களை படைத்திருக்
கிறார். சொற்கள் கூட அப்படியொன்றும் 'அற்புதம்'
செறிந்தன அல்ல!

யோகியாரின் உமார்க்கய்யாம் உன்னதமான
சொற்களோடு கீர்த்தி மிக்க சந்தச்செறிவோடு
'பிறழாத பேரொழுக்கு' முறையில் அமைந்திருக்
றது.

கீழ்க்காணும் பாடல்கள் சிலவே என் கூற்றை
மெய்ப்பிக்கப் போதுமாலை.

'வாடி என் கிண்ணம்
வழியமது வார்த்திடுவாய்!
நீடொளியின் வான்வசந்த
நெருப்பிசையில் உன்கவலை
கடுக்கும் குளிருடையைக்
கழற்றியெறி காலப்புள்!

விடுக்கும் ஒரு கணத்துள்ளே
வியன் சிறகும் விரித்ததுவே!

மாதவி பூங்கொடி நிழலில்
மணிக்கவிதை நூலொன்றும்
தீதறு செந்தேன் மதுவும்,
தீங்கனியும் -பக்கத்தில்
காதலிநீ! பாட்டிசைத்துக்
கனிவோடு கூடுவையேல்,
ஏதும் இனிக் கவலையில்லை,
இதுவன்றோ பரமபதம்!

7

யோகியார்தம் அரு மைச் செல்வத்தைப் பறி
கொடுத்த நிலையிலே பிரிவுக் கனலில் வீழ்ந்து
பாடிய, 'கண்மணி ராஜம்' உண்மையாகவே கவிதைச்
சுரங்கம்; உணர்ச்சிப் பெருவெள்ளம்; மந்திர சொல்
லர்ச்சனையுமாகும்.

'கண்மணி ராஜம்' பற்றி ஏற்கனவே எமது
இரசிமணி கனகசெந்திநாதன் அவர்கள் மிகச்சிறப்
பாக விமர்சனம் எழுதியிருக்கிறார். மற்றும் தமிழ்
கத்து எழுத்து வேந்தனான வல்லிக் கண்ணன் விமர்
சனமேதாவி வி, ஆர். எம். செட்டியார், கவிஞர்
கண்ணதாஸன் போன்றவர்களும் நுணுக்கமாக
விமர்சனம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அடியேனுக்கும் 'கண்மணி ராஜம்' பற்றி
விரிவாக விமர்சனம் செய்யப் பேரார்வம். என்றூ
லும் இக்கட்டுரையின் விரிவஞ்சி அவ்வெண்ணத்
தைக்கைவிட வேண்டியவனாகிறேன்.

மேலும் யோகியாரின் சிறந்த கவிதைகளிலே அவர் 'அகல்யா' பற்றி பாடியவையும், காசில்லாக் கனகரத்தினமும்' குறிப்பிடத்தக்க கவிதைகளாகும்.

அமெரிக்காவின் வசனகவியரசன் வால்விட்டமனின் கவிதைகள் சிலவற்றையும் நமது யோகியார் 'மனிதனைப்பாடுவேன்; என்ற தலைப்பில் சிறப்பாக பொழி பெயர்ப்புச் செய்திருக்கிறார்

இக்கட்டுரையை முடிக்க வேண்டியவகை இருக்கிறேன்; நமது காலத்தின் அற்புதகவியான யோகியாரின் கவிதைகள் யாவற்றுக்கும் யானவிரிவான முறையில் விமர்சனம் செய்திருக்கிறேன். அது 'தமிழகத்துந்நவக்கவி' என்றசிறு நூலாகவிரைவில் வெளிவரும்.

காட்டாறு

இத்தனை வருடங்களாக நானும் எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறேன் இதுவரை யாரும் என் போல எழுதமாட்டார்கள் என்ற கர்வம் எனக்கிருந்தது உண்மைதான் ஆனால் இன்று யாராவது என்னைப்போல் எழுதமாட்டார்களா என்று நான் ஏங்குகிறேன்.

நான் தமிழிலே தான் எழுதவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன் ஆனாலும் தமிழில் எழுதும் போதும் எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலச் சொற்களை இடையிடையே செருகாதுவிட்டால் எனக்கு நிம்மதி கிடைப்பதில்லை

ஈழத்து நூல்வரிசை: 2.

தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும்
வளர்ச்சியும்
சிவத்தம்பி M. A.

தமிழ்விநியூரையாளர், இலங்கை வித்தியோதயப் பல்கலைக்கழகம்

ஆ. சிவநேசச்செல்வன்பி, ஏ.

சிறுகதை இலக்கியம் இன்று மந்த கதியிலே
தளர்நடை போடுகின்றது என்பது பொதுவாகத்
தென்னகத்திலும் ஈழத்திலும் ஏற்பட்டுள்ள கருத்தாகும்.
இலக்கியப் பிரச்சினைகளில் விமர்சகர்களுக்கும்
இரசிகர்களுக்கும் கருத்துமாறுபாடு நிலவுவதுண்டு. ஆனால்
இவ்விஷயத்தில் பூரண உடன்பாடே காணப்படுகின்றது.
இலக்கிய வரலாற்றுகிரியரின் பரிபாஷையிற் கூறுவதானால்
இப்பொழுது சிறுகதையின் மங்குதசை எனலாம்.....'

மேற்கூறிய கருத்து கலாநிதி க், கைலாசபதியலுர்
களின் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் என்ற நூலிற் காணப்
படுவது "சிறு கதையின் தேய்வும் நாவலின் வளர்ச்சியும்"
'என்ற கட்டுரையிற் கூறும் கருத்துக்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்க
வேண்டியவை, தீபம் நடாத்திய சிறுகதை வளர்ச்சி பற்
றிய பட்டி மன்றம் கலாநிதி கைலாசபதியலுர் களின்
கருத்தில் மரண ஆய்வாக (Postmortem) அமைந்துள்ளது
சிறுகதை இலக்கியத்தின் தோற்றம் சூழ்நிலை
வளர்ச்சி முதலியனவற்றை முழுமையாக முதன் முதல்
ஆய்வு செய்து பல்வேறு கட்டங்களிலும் அமைந்துள்ள
போக்குகளைத் தெளிவாகக் கா. சிவத்தம்பியலுர் கள்
'தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்ற
நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். ஆசிரியரே முகவுரையில்

"இந்நூல் தமிழ்ச் சிறுகதையாசிரியர்களின் பட்டியல்
அன்று இது சிறுகதை என்னும் இலக்கியவகை வளர்ந்த
முறையைக் கூறுவது எனக் குறிப்பிடுகின்றார், ஆசிரியரின்
நோக்கத்தின்படி அது படிமுறையான ஆய்வாக அமைவதை
யும் காணமுடிகின்றது,

இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் கா. சிவத்தம்பி யவர்களின் கருத்துக்கள் காரண காரியத் தொடர்போடு கூடிய சமுதாயவியற் பின்னணியிலே அமைந்துள்ளன. எனையும் வரலாற்றுப் பின்னணியுடனும் சமுதாயவியல் நோக்குடனும் இணைத்து நோக்கும்போது தான் பூரணத்து வமான இலக்கியப் பண்புகள் வெளியாகும். வெறும் பட்டியல் சேர்க்கும் மனோபாவத்திலிருந்து விடுபட்டு நிதானமாகக் கருத்துக்களைக்கூறிச் செல்லும் போக்கு மெருகேற்றுகின்றது.

நான்மேலே கூறிய கலாநிதிகைலாசபதியவர்களின் கட்டு ரையிற்காணப்படும் கருத்துப்போக்கையும் சிந்தனைகளையும் சிவத்தம்பியவர்களின் நூலுடன் இணைத்து நோக்கினால் சிறுகதைஇலக்கிய வகையின் முழுமையான வளர்ச்சியை ஓரளவு உணரலாம். சிவத்தம்பியவர்கள் சிறுகதை இலக் கியத்தின் பண்புகளை வரையறுத்துக் கூறமுயல்வதுடன் ஒப்பியல் ரீதியாக வளர்த்துச் செல்வது தமிழில் வரவேற் கக் கூடிய தொன்று.

'சமுதாய அமைப்பிலும் மனித உறவிலும் மாற்றங் கள் தோன்றி வளர்ந்து பெருகும் காலகட்டத்தில் வாழும் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களின் உணர்வினைத் தாக்குவது புதிய சூழ்நிலையிற் தோன்றும் மனிதஇன்னல் அல்லது புதிய சூழ்நிலையால் ஏற்படும் நடைமுறையே இதுவே சிறு கதையின் கருவாக அமையும். ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில் மனிதமனம் படும்பாட்டை அல்லது ஒரு பாத்திரம் இயங்குகின்ற முறைமையைக் குறிப்பதுவே சிறுகதை

சிறுகதை பற்றி வெளிவந்த வரைவு இலக்கணங் களில் நிதானமானதும் முழுமையானதும் இது வென்றே கூறலாம் போலத் தெரிகின்றது இக் கருத்தை மேலும் ஒருபடி நோக்கினால் உணர்வுத் தாக்கமும் சூழ்நிலையாதிக் கமும் ஏற்படுத்தும் உந்தல் இலக்கிய வெளிப்பாட்டிற்குக் காரணம் என்பதைச் சிறுகதை இலக்கியத்துடன் இணைத்து நோக்குவதை அவதானிக்கலாம் மேனாட்டார் வருகை யின் தாக்கங்களையும் புனைகதையுடன் சிறுகதை கொண் டுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் ஆசிரியர் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

வர்க்கப் போராட்டம் உயிரோட்டமான சிறுகதைகளைத் தோற்றுவித்தலும் குறிப்பாகப் பலவிடங்களிலும் காட்டப்படுகின்றது. கதைகளை எழுதிய ஆசிரியர்களின் நோக்கங்களுக்குப் புறம்பாக உள்ளுணர்வுத்தாக்கம் வர்க்கப்பின்னணியைக் கொண்டிருந்தமையைத் தெளிவாகச் சுட்டிக் கூறுகின்றார். முகவுரையிற் கூறியுள்ளமை போல சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்கும் வளத்துக்கும் தொண்டாற்றியவர்களை நிதானமாக விமர்சித்துக் கூறும் ஆசிரியர் அவரவர்களின் நோக்கத்தையும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

காந்தியுகத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுந்த சஞ்சிகைகளும் கதைகளுள் சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆதாரசூதியானவை. மக்களிலக்கியமாகச் சிறுகதை வளர்ச்சி பெற்றமை நுண்ணிதாகக் சுட்டிக் கூறப்படுகின்றது. பொதுமக்களிடம் கருத்துக்களைப் பரப்பச் சிறுகதை கருவியாக அமைந்தமையைக் கல்கியாசிரியரிடம் தெளிவாகக் காணலாம். கல்கியின் அத்திவாரத்தைச் சிவத்தம்பி தெளிவாக நிறுவியுள்ளார்கள். இலட்சியவெறியும் உணர்வு வேகமுமே குறிக்கோள்களைக் கொண்ட பத்திரிகைகள் தோன்றுவதற்குக் காரணம். இயக்கங்களின் வளர்ச்சி பத்திரிகைகளின் பின்னணியில் வளர்ந்தமை தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

மணிக்கொடிகால வளர்ச்சி புதுமைப் பித்தனின் சூழ்நிலை கு.ப.ரா கதைகள் ஆகியவை அலகிஆராயப் பட்டுள்ளன சிறுகதை வளர்ச்சியின் படிக்கற்களாக உள்ளவன் உள்ளவர்கள் நுணுகி நோக்கப்பட்டதுடன் படிமுறையான வரலாற்றுப் பின்னணி இணைவதையும் அவதானிக்கலாம்.

ஜெயகாந்தனின் பங்கினைச் சீரு கா சிவத்தம்பியவர்கள் பெரிது படுத்தி விட்டார்கள் எனப் பலர் அபிப்பிராயப்படுவர். ஜெயகாந்தனது திரிபுநிலைகளைக் கொண்டு இவ்வாறான அபிப்பிராயம் உருவாகியிருக்கலாம். ஜெயகாந்தனது எதிர்காலம் பற்றி கா. சி. அவர்கள் கொண்ட முடிவு சாதனைகளை மையமாகக் கொண்டது.

ஜெயகாந்தனது இலக்கிய எதிர்காலம் எப்படியிருப்பினும் அவர் சாதித்தவை அவருக்கு சிறுகதை வரலாற்றில் முக்கிய இடம் அளிக்கின்றன.

ஜெயகாந்தனது வெற்றிக்குப் பொருளமைதியில் ஏற்படுத்திய புதுமைகளே காரணமாகும். காட்சியவர்களின் ஜெயகாந்தன் பற்றிய கணிப்பு முழுக்க முழுக்க உண்மையானமையும் அண்மைக் கால வரையில் இலக்கிய வாசகர் உணர்வர்.

ஈழத்துப் போக்குகளையும் மலேசியப் போக்குகளையும் பற்றிக் காட்சியவர்கள் நூலின் அமைப்புக்கு ஏற்பச்சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார் கட்டுரைகள் நூலாக்கப்பட்டன என ஆசிரியரே கூறியுள்ளார், சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றின் முழுமையை ஆசிரியர் தெளிவாக ஆங்காங்கே சுட்டியுள்ளார். கலாநிதி கைலாசபதி கூறும் 'சிறுகதையின் மங்குதசை' என்ற கருத்து சிவத்தம்பியவர்களாலும் வற்புறுத்தப் படுவது அவதானிக்கத் தக்கது,

ஆங்கிலத்திலே எற்கனவே சொல்லப்பட்டவை என்ற காரணத்தாலோ அல்லது ஆங்கில வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்ற காரணத்தாலோ தான் இன்றைய முன்னோரெமில் எழுத்தாளர் பலர் இடையிடையே சில தமிழ்ச் சொற்களையிட்டு நிரப்பித் தீழ்ப்பத்திரிகைகளில் எழுதிவிடுகிறார்களோ?

— எழுத்தாளர் ஏகாம்பரம்

வைகறை வருடச் சந்தா ரூபா 1-50

“காவீரிக் கரையில்...” (நிமலன்)

அன்று செந்தமிழ் நாடெங்குமே விழா
தொன்று தொட்டிந்திர னைப்பர வும்விழா
நன்று நன்றெனத் தேவரும் வாழ்த்தியே
நன்மை செய்திடத் தூண்டிடும் சீர்விழா

தேம்சு நதிக்கரை மீதினிலே நின்று
தேங்கும் புகழுடன் ஓங்கி யின்று
வீங்கு மிலண்டனைப் போலன்று காவிநிப்
பாங்கரில் நின்ற தெம் பட்டினமே

மலர் நிறைந்த காவிரியின் மருங்கினிலே நின்று
பலர் புகழப் பாரெங்கும் ஒளிவீசி நிற்கும்
பண்பட்ட நகரத்தைப் பலர் பார்க்க வந்தார்
கண்கட்டு வித்தைகளும் கரட்டிட்டா ராங்கே.

இந்திர விழவுகாண வந்தவர் பலவும் பெற்றுர்
சுந்தரம் பொலியுமுரின் சிறப்புக்கள் கண்டார் வீதிப்
பந்தரைப் பார்த்துப் பாரின் அழகினை நுகர்ந்தார்யாரும்
வந்தனை செய்யும் மாந்தர் அறவுரை யதையுங் கொண்டார்

தம்மர சிழந்து வெம்மைச் சிறைதனிற் கிடந்தவேந்தர்
வீம்மலு மொழிந்தார் கோட்டை வாசலின் வெளியே வந்தார்
தொழில் நிறை நகரமெங்கும் எழில் நிறை கோலங்கண்டேன்
பொழில்களிற் பூவுந் தேனும் பொழிந்திடக் கண்டேனங்கே

கொடிபேற்றிக் கொலுவைத்துக் குரவைகளு மாடி
வடிவேற்கண் மாதரவர் வண்ண நடம் புரிந்தார்

இந்திர விழாவின் இறுதியில் யாவரும்
இருங்கடலாடிடப் போயினர் அப்போ
மந்திரத் தாலிணை சேர்ந்தவர் போற்பல
மாதர்தம் காதலைக் கூடின ரேகி]

அழகுக் கடற்கரையின் - அருகிலோர்
அன்பும் பெண் வீற்றிருக்கப்
பழகுந் தமிழழகன் - பரிவுடன்
பார்த்திருந்தானவனே

நிலவுச் சிரிப்பாலே - அவனை
நித்தம் கவர்ந்த கள்ளி
குலவும் மொழியுடையாள் - கோல
நடனம் புரியும் மங்கை

அலகிற் புகழுடையான் - அவனோ
அன்பும் பெருக்குடனே
சிலசொற் கூறியவள் இடையைச்
சுற்றி இழுத்தணைத்தான்

குயிலின் ஓசையிலே - அவளும்
கூடாது இங்கு என்ருள்
வெயிலின் வெப்பம் பெற்றோன் - பற்பல
வார்த்தைக் கவி படைத்தான்

காவிரி மங்கையைப் பார் - கணவன்
காரிகை கங்கையையும்
பூவிரி செங்கையாள் - குமரிப்
பெண்ணையும் சேரவிட்டாள்

செற்றம் அவட்கில்லைச் - சோழன்
சொந்த மகிழ்வொன்றே
பெற்ற பெருமையெனப் - பெண்மையைப்
பேணுகின்றாள் என்ருள்.

தவறு தவறு என்ருள் - சோழன்
தவறே செய்யானென்ருள்
அவனின் காலடியிற் - கிடப்போர்
அடிமைப் பெண்மொன்றுள்

இப்படி இருவரும் கருத்தினில் மாறு கொண்டார்
எப்படி இதுவே மாறும் என்றவர் அறியவில்லை
செப்படி வித்தை போலச் சேர்ந்தவர் இருவர் நெஞ்சும்
ஓப்பிய கருத்தை விட்டு இன்னொன்றைப் பற்றிப்போன

காதலன் வேறேர் கன்னியில் நாட்டம்
காட்டுகின்றனென எண்ணியந்தக்
காதலி தானுமோர் கட்டழகன் வந்து
காத்திருக்க வைத்த கதையைச் சொன்னார்

வேதனைப் புயலால் வெந்தான்
வெகுண்டனன் வினைந்தெழுந்தே
பேதையை விட்டு நீக்கிப்
போயினன் தன்னார் நோக்கி

காதலாற் கட்டுண்டார்கள் கலங்குவ தென்று முண்மை
சாதலாற் கதிபெற்றார்கள் கணக்கதைச் சொல்லலாமோ
மாதவி சாகவில்லை மனத்தினை வருத்தம் தீய்க்க
மாதவக் கன்றும் சின்ன மேகலை நோக்கிச் சென்றார்

படிமின் தமிழை

படிமின் படிமின் தமிழைப் படிமின்
காலங் கடந்திட வில்லைப் படிமின்
ஞாலம் புகழும் நற்றவ மொழிதமிழ்
காலச் சுழலில் மாளா மொழிதமிழ்
கோல அழகொலி குழையும் மொழிதமிழ்
பாரில் ஒலித்துறை பகுத்துணர்ந்த தோர்பலர்
சீருடன் ஓம்பிப் போற்றிடும் மொழிதமிழ்

'தமிழடியான்'

சிறுகதை

‘விஜயா நெஞ்சன்’

“நேற்று நானொருபுதிராக இருந்தேன்”

என்பிரியசகிக்கு,

பிரபஞ்சமெங்கும் இணையில்லாத பிரேமைக்கு என் இருதயத்திற் கோயிலெழுப்பியசகியே! இன்றும் இனியும் நான் காணப்போகின்ற பெறுமதி வாய்ந்த சந்தோஷங்களை சுகானுபவங்களை என்நெஞ்சத்தால் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அப்பப்பா! அந்நினைவே என் நெஞ்சில் தெய்வீக ஸ்வர்க்கத்தை நிர்மாணித்து விடுகிறது.

அமுதவாரியே, நிகழ்காலத்து திருப்திகளையும் எதிர்காலத்தின் பிரகாசம் மிக்க எதிர்பார்ப்புகளையும் எண்ணி எண்ணி ஆனந்திக்கின்ற என்னால் இறந்த காலத்து ஞாபகங்களையும் ஏனோ உதாசீனஞ் செய்து விட்ட முடியவில்லை. மேலும் கடந்த காலத்தின் அந்த கார்ந் கப்பிய சம்பவங்களை நிஷ்ளங்கமான உனது நெஞ்சிற்குத் தெரியப்படுத்தாமல் விடுவதற்கு என் ஆத்மாக்குகிறதடி.

அன்பே,

நூற்றாண்டுக்கொருமுறை ஜனிக்கின்ற மஹாகவி கள் தொடக்கம் சர்வசாதாரண மானுடஜீவிகள் வரை அநுராகத்தின் மேம்பட்ட தாக்கங்களை, தத்தம் அநுபவங்களை காவியங்களாய் குறுங்கவிதைகளாய் இன்னமும் பல்லாற்றினும் பகன்று சென்றிருக்கிறார்கள்

காதலை உலகம் எத்தனை யுகங்களாய் போற்றி வந்திருக்கிறது! அர்ச்சித்து ஆனந்தப்பட்டிருக்கிறது!

அக்கினிபோற் சுடுகின்ற வெம்பாலை பரப்பினிலே முன்பொரு சமயம் ஈருடல் ஒரு யிரான தலைவன் மஜ்னுவும் தலைவி லைலாவும் அறியாமைச்சக்திகளை அழித்து மரணத்தின் தலைவாசலில் தமது உயர் காதலை நிலை நாட்டினார்கள்! அடியேகண்ணே, காதலின் மேன்மையை நீ கண்டறிந்தாயா!

ரழை நர்த்தகி அனார்க்கலியின் சமாதியிலேதலை உடைத்து இறந்தாளே அந்த ராஜகுமாரன் சலீம்? ஏனடி அவன் இறந்தான்?

முந் நாளிலே ரோமியோவும் யூலியட்டும் சாவிலே சங்கமித்தார்களே! யாது வேண்டி அப்படி செய்தார்கள்? இன்னமும் சொல்லப்போனால் ஜமீன்தார் பரம்பரை தேவதாஸ், குலந் தாழ்ந்த பார்வதிக்காக தன்ஜீவியத்தை அர்ப்பணித் தானே அவனுக்கு என்னத்துக்காக அப்படி பைத்தியம் பிடித்தது?

,செம்மீன்' பரிக்குட்டி தன்பிரியையின் நினைவையே ஏன்கீத மாக்கினான். நிலாவிசும் இராக் காலங்களிலே எதற்காக பித்தனாய் அலைந்தான்! ஈற்றில் பரிக்குட்டியும் அவன் வாழ்வின் கனவான கறுத்தம்மாவும் ஸ்மரணை அற்ற ஜட உலகத்திடமிருந்து ஏனடி சமுத்ரமாதாவின் மடியிலே நித்யசாந்தி கண்டார்கள்? கண்ணே, கடிதம் நீள்கிறது. சரி விஷயத்திற்கு வருகிறேனே

காதலைப்பற்றி அளந்தேன்: காதல் உலக சரித்திரத்திலே முதன்நிலை வகிப்போர்தம் கதைகளை சொன்னேன், ஆனால்?

"என்பிரியரே கடிதத்தை தொடர ஏன் தயக்கம்"? என நீ கேட்கக் கூடும், அது தர்ம நியாயமான கேள்வியேயாகும்.

இனிய கற்கண்டே, பிரேமையே ஜீவிய சிகரம் என்பதனை நேற்றுவரை அதாவது உனது ஒட்டுறவு - முதன் முதலாக ஒரு பெண்ணின் கூட்டாளித் தனம் சம்பவிக்கும் வரை நான் அறியவே இல்லை.

ஆம் பெண்ணே, நான் நேற்றுவரை அந்த பக்குவத்தைப் பெறவே இல்லை. இனித்தான் என்கதையைச் சொல்லப் போகிறேன்! பரிசுத்தமான சத்ய மேடையிலே நின்று உன் மென் மலராம் ஆத்மாவோடு நேருக்கு நேர் பேசப் போகிறேன்

எனது பத்தாவதுவயதே என்கடந்த கால வாழ்வுக்கு வழி அமைத்தது.

எனது பத்தாவது வயது! சீ! அன்று முதன் முதலாக என்னில் ஜனித்த விசித்திர வேட்கையை எவ்வாறுதான் விண்டுரைப்பது?

விநோதமான வேட்கை என்நெஞ்சில் ஊறியது: நானும் பிறரைப் போன்றே சினேகிதரைப் பெற்றேன். என் சினேகிதம் அன்புக்காக என்றுமே பிறந்ததில்லை. அழகைக் கண்டே என் நட்புக் கோட்டையை நானெழுப்பினேன். ஆமாம்! செளந்தர்ய தாகம் தான் நிச்சயமாக அதுதான் என்பால்யத்தில் - அதாவது எனது பத்தாவது வயதிலே ஏற்பட்டது.

சுந்தரம் என்றொருவன் அவனும் என் வயதேயான ஒரு சிறுவன் அவனை நான் மோகித்தேன் அவனது கோபத்தை கிளறுவதிலே எனக்கு பெரிய சந்தோஷம் இருந்தது. ஆத் திரமேலீட்டால் அவன் என்னைத் தாக்கியபோது நான் விவரிக்க முடியாத சாந்திகண்டேன். இப்படி உதயன் என்பவனிடத்தும் எனக்குத் தொடர் புண்டானது. எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற சங்கதியானாலும் இன்று கூட உதயனின் அன்றைய அழகு நினைவிலே பேரலையாய் யெழுந்து கிறக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. என் காதற் கோகிலமே இன்னமும் கேள்! காலம் ஓடியது. எனக்கு பதினான்கு வயதானது: எங்கோ இருந்த நான் எங்கே சென்றேன்: அங்கே ஒரு பாடசாலையில் எட்டாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். பள்ளியிலிருந்து திரும்புகையிலே ஒரு நாள் ஒரு நண்பனைக் கண்டேன் பிரமன் அவனை மட்டுமே சொர்ண தூரிகையினால் உருவாக்கினன் போலும்: கண்டதும் காதல் என்பார்களே அப்படியாக கண்டதும் காதல்-நட்பு துளிர்ந்தது.

காலம் தன் கொடூர மாற்றத்தை அவன் முகத்திலே யர்காட்டவேண்டும்?

அவனைவிட்டு என்பயணம் தொடர்ந்தது.

வேறுபல சுந்தரச்செல்வர்களின் கேண்மை எனக்குக் கிடைத்தது. அதனையே எனது வேகமும் நளிளமும் மிக்க தமிழால் "செளந்தர்ய பூஜை" என்ற நாவலாக எழுதியிருக்கிறேன், அது எப்போதோ வெளிவந்திருக்கக் கவண்டியது; என்ன செய்வது? முழுநேர எழுத்தாளனாகி பணவருவாய் வற்று 'லாட்ரி' அடிக்கின்ற என்னால் அதனை

காலாகாலத்துக்கு அச்சேற்ற முடியவில்லை; எப்படி யாயினும் அது நிச்சயம் வெளி வந்தே தீரும் நிற்க.

அன்பே

நேற்றைய எனது வாழ்வு நெடுகிலும் ஆத்மாவின் பீடத்திலும் செளந்தர்யவேட்கையே சொர்ண தீபமாய் சுடர்ந்தது.

போனது போகட்டும்

என் இன்பத்துணையே!

உன் அப்பழுக்கற்ற காதல் என் ஜீவியத்தில் உஷத் காலமாய் உதயமாகிவிட்டது. இன்றும் இனியும் அதன் பொன்னொளியில் என் சுவை கனவுகள் காம்பீர்யத்தோடு இதழ் விரிக்கட்டும். உன்னிடம் தற்காலிக விடை பெறுகின்றேன்,

'என்றுமுன்'

'வீடு'

“எழுந்தருள்வாள் வைகறையாள்”

நன்னுளே வாவென்று நற்காகம் கரைகையிலே
உயன்னுளை விசுவமீய் புதுச் சேவல் கூவுதங்கே
மையிருட்டு மாற மாந்தளிரைக் கோதுமொருருவி
நொய்யென்று ரீங்கரித்து நோதுமொரு வண்டனரும்
கங்குலிருள் கரைத்துக் கவிதை தரவனென்று
யெங்குமிள நுகையாள் புதுபைக் குணமுடையாள்
எங்கும் ஒளி வீச எழுந்தருள்வாள் வைகறையாள்

“கவிக்குயில்”

“மஞ்சள் குங்குமம்”

இலங்கைத் தமிழ்ப்பட வரலாற்றில் குறிக்கப் படக்கூடிய படைப்புகள் எதுவும் இதுவரை வெளி வரவில்லை, ஆயினும் தமிழ்ப்படங்கள் என்ற வகையில் சமுதாயம் பாசநிலா தோட்டக்காரி, கடமையின் எல்லை டாக்கி ரைவர் நிர்மலா என்ற வரிசையில் சமீபத்தில் சேர்ந்திருப்பது மஞ்சள் குங்குமம், காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு தான். பொதுசன ஆதரவைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தேவையற்ற காட்சிகளைப் புகுத்தும் வழக்கமான பாணியைக்கைவிட்டுப் புதிய நோக்குடன், புதிய உறுதியுடன் செய்திருந்தால்— ஒருகலைப்படைப்பை ஆக்கியிருந்தால்— பொருளா தார நட்டம் மட்டும் தான் ஏற்பட்டிருக்கும்....

சி. சி.

படித்துப் பார்த்தீர்களா? அன்றேல்

இன்றே வாங்கி வாசியுங்கள்

இலங்கையில்

தமிழ்ப்படங்கள்

எழுதியவர் சி. சிவநானசுந்தரம்

அழகு வெளியீட்டகம்

ஏழாலை

விலை சதம் 50